

วิธีกำเนิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทของบุปผาของพัฒนาการวัฒนธรรมใน การปลูกฝังสุขนิสัยก้าน การป้องกันอุบัติเหตุให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของบุปผาของพัฒนาการใน การปลูกฝังสุขนิสัยก้าน การป้องกันอุบัติเหตุในแก่นักเรียน โดยมุ่งเปรียบเทียบบทบาทของบุปผาของพัฒนาการที่มีระดับการศึกษาทางกันใน ๓ บทบาท คือ บทบาทในฐานะเป็นผู้ช่วยและฝึกปั้น บทบาทในฐานะเป็นแบบอย่างที่ต้อง แนะบทบาทในฐานะเป็นผู้ตัดสินใจป้องกันภัย ให้กำเนิดงานตามขั้นตอนที่อยู่ในนี้

1. การศึกษาเอกสารทั่วไป
2. การสุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเอกสารทั่วไป

เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยเรื่องนี้ บัญชีรายได้ศึกษาทำรายงานเอกสารและรายงานการวิจัยทั่วไป ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักเรียน สุขนิสัยการป้องกันอุบัติเหตุและบทบาทของบุปผาของพัฒนาการใน การปลูกฝังสุขนิสัยก้าน การป้องกันอุบัติเหตุแก่เด็กใน ปักตรอง ตัวอย่างเอกสารภาษาไทยที่ศึกษา ไก่แก่ แมลงเรียนสุขศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา หนังสือสวัสดิ์ศึกษา หนังสือเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในแก่เด็ก บทความจากวารสารทาง ฯ เช่น สุขภาพ นักศึกษาการพยาบาลมัธยม รักสุข ใกล้หมอ เป็นตน เอกสารภาษาอังกฤษ ศึกษาจากหนังสือและบทความจากวารสารทาง ฯ

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุปผากรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2528 จำนวน 306 คน ซึ่งไม่ได้ยกการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนท่อไปนี้

1. สุ่มตัวอย่างเชพท์ตั้งโรงเรียน

เชพท์ตั้งโรงเรียนแยกเป็นเชพตั้นในเมือง 13 เชพ และเชพตั้นนอกเมือง 11 เชพ (สำนักการศึกษารุ่งเทพมหานคร 2526 : 1) สุ่มตัวอย่างเชพท์ตั้งโรงเรียนด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบ随即抽样 (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากจากเชพตั้นละอกร้อยละ 20 และจากเชพตั้นในร้อยละ 20 ให้ตัวอย่างเชพท์ตั้งโรงเรียน ก็จะนี้

เชพท์ตั้งโรงเรียนตั้นใน คือ เชพคลองสาน เชพปทุมวัน

เชพท์ตั้งโรงเรียนตั้นนอก คือ เชพราษฎร์นุรักษ์ เชพลาดกระบัง

2. สุ่มตัวอย่างจำนวนโรงเรียน

จากแหล่งเชพท์ตั้งโรงเรียน 4 เชพท์สูมได้ ผู้วิจัยสุ่มเลือกโรงเรียนโดยวิธีจับฉลากน้ำร้อยละ 25 ให้จำนวนโรงเรียนเท่ากับ 12 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 48 โรงเรียน รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียนจำแนกตามเชพท์ตั้งโรงเรียน

เชพท์ตั้งโรงเรียน	เชพท์เป็นตัวอย่างประชากร	จำนวนโรงเรียน ห้ามมาก	จำนวนโรงเรียน ที่สูมได้
1. เชพตั้นใน	เชพคลองสาน	7	2
	เชพปทุมวัน	9	2
2. เชพตั้นนอก	เชพราษฎร์นุรักษ์	13	3
	เชพลาดกระบัง	19	5
รวม	4	48	12

3. จากชั้น 2 ในแต่ละโรงเรียนสุ่มตัวอย่างห้องเรียนจากห้องเรียนทั้งหมด
จำนวนห้องเรียนที่ 1-6 ระดับชั้นเรียนละ 1 ห้อง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมชาติโดยจับฉลาก
ให้จำนวนห้องเรียนหักห้าม 72 ห้อง

4. จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 20 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมชาติ
โดยจับฉลาก ให้จำนวนนักเรียนหักห้าม 1440 คน

5. สำรวจระดับการศึกษาของบุคคลของห้องเรียนที่สุ่มได้จากการที่ 4 ในแต่ละ
ระดับชั้นเรียน หมายความว่า บุคคลของห้องเรียนที่มีการศึกษาทาง ๆ กัน ซึ่งแบ่งออก 3 ระดับ คือ ประถมศึกษา^{ไม่ครบ ๔๐๐๗๑๔๒๘๗๖๗๗๗}
มัธยมศึกษา และสูงกว่ามัธยมศึกษา รายละเอียดคงแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนบุคคลของจำพวกตามระดับการศึกษา

ระดับชั้น	จำนวนบุคคลของจำพวกตามระดับการศึกษา			รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา	
ป. 1	144	77	19	240
ป. 2	139	85	16	240
ป. 3	132	91	17	240
ป. 4	139	79	22	240
ป. 5	137	90	13	240
ป. 6	137	88	15	240
รวม	828	510	102	1440

6. จากตารางที่ 2 จะพบว่า จำนวนบุคคลของห้องเรียนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่า
มัธยมศึกษานี้จำนวนน้อย คือ 102 คน จึงนำมาเป็นตัวอย่างประชากรหักห้าม ส่วนบุคคลของห้องเรียนที่
มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษานี้มีเป็นจำนวนมาก คือ 510 คน และ 828 คน
ก่อนล้ำกัน จึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมชาติโดยจับบุคคลของห้องเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา^{ไม่ครบ ๔๐๐๗๑๔๒๘๗๖๗๗๗}
และประถมศึกษาอ่อนมา ระดับชั้นเรียนละ 17 คน เพื่อให้ตัวอย่างประชากรหืออยู่บุคคลของห้องเรียนในแต่ละ
ระดับการศึกษานี้จำนวนเท่ากัน คือ ระดับการศึกษาละ 102 คน รายละเอียดคงแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ปกครองซึ่งเป็นคัวอย่างประชากรจำแนกตามระดับเรียนและระดับการศึกษา

ระดับชั้นเรียน	ระดับการศึกษา			รวม
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	สูงกว่ามัธยมศึกษา	
ป. 1	17	17	19	53
ป. 2	17	17	16	50
ป. 3	17	17	17	51
ป. 4	17	17	22	56
ป. 5	17	17	13	47
ป. 6	17	17	15	49
รวม	102	102	102	306

จากวิธีคำนวณการสุ่มคัวอย่างประชากรที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะได้คัวอย่างประชากรซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษานี้ 1-6 จำนวนห้องล้วน 306 คน แยกเป็นผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา 102 คน ระดับมัธยมศึกษา 102 คน และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา 102 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามผู้ปกครอง ซึ่งประกอบทั้งส่วนสำรวจ 3 ห้อง คือ ห้องที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของบุตรของแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำว่าหรือขอความ ห้องที่ 2 เกี่ยวกับแนวทางของผู้ปกครองในการปลูกฝังสุขนิสัยในการบังคับน้ำดื่มน้ำอุบัติเหตุในแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบกราฟสอบถามรายการและมาตราส่วนประมาณค่า และห้องที่ 3 เกี่ยวกับผู้ใหญ่ในการปลูกฝังสุขนิสัย ท่านการบังคับน้ำอุบัติเหตุในแก่เด็ก ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำว่าขอความ การสร้างแบบสอบถามให้คำนวณตามขั้นตอนท่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องบทบาทของบุปผาองที่มีต่อการและความสำคัญในเรื่องสุขนิสัยที่ก้านการป้องกันอุบัติเหตุ จากหนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัยอิน ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุให้มากที่สุด

2. นำข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุปผาองในการป้องกันอุบัติเหตุให้มากที่สุด โดยวิธีการอ่านภาษาอังกฤษบุปผาองนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ไม่ใช่ครัวเรือนประชากรในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประดิษฐ์กากร กรุงเทพมหานคร

3. นำข้อมูลที่ได้จากการ 1 และ 2 มาสร้างแบบรายการบทบาทของบุปผาอง เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ แล้วนำไปสอบถามความคิดเห็นจากครูผู้สอน วิชาคุณสร้าง เตรียมประเมินการพัฒนาและศรีษะของพยาบาลในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 ท่าน เพื่อศึกษาขอบเขตและแนวโน้มความสำคัญของบทบาทที่บุปผาองควรจะท่อง มีภูมิคุ้มกัน

4. กำหนดครูผู้สอนแบบสอบถามและสร้างแบบสอบถามฉบับชั้นราศีโดยแบ่งเป็น 3 รอบ คันนี้

รอบที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของบุปผาองที่ก่อนแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำหรือข้อความ

รอบที่ 2 เกี่ยวกับบทบาทของบุปผาองในการป้องกันอุบัติเหตุที่ก้านการป้องกัน อุบัติเหตุ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบกราฟสอบรายการและมาตราส่วนประมาณค่า คือ สอบถามว่าไก่มีภูมิคุ้มกันไม่ไก่มีภูมิคุ้มกันภูมิคุ้มกันในระดับใดซึ่งกำหนดค่าที่ของการปฏิบัติ ไว้ 3 ระดับ คันนี้

ทำเป็นประจำ หมายถึง ดำเนินเหตุการณ์เกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันอุบัติเหตุที่ก้าน การที่ดี ไก่เคยกระทำหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ทำบางครั้ง หมายถึง ดำเนินเหตุการณ์เกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันอุบัติเหตุที่ก้าน การที่ดี ไก่เคยกระทำหรือปฏิบัติบ้าง บ่อยพอสมควรแต่ไม่สม่ำเสมอ

ท่านาน ๆ ครั้ง หมายถึง จำนวนเหตุการณ์เกี่ยวกับพยาบาลในการปฐกผังสุชนลับ
ทันทีตาม ໄก์ເຕຍກະທ່າທີ່ວິນມືນຕົນອົມາດ

ไม่ເຕຍທ່າ หมายถึง ไม่ເຕຍກະທ່າທີ່ວິນໃນເຕຍມືນມີຫຍາພານໃນການປູກຜັງ
ສຸຂນີ້ບັນດານີ້ສົບຄານທີ່ຄຳມະເບຍ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกັນມັນຫາໃນການປູກຜັງສຸຂນີ້ບັນດານີ້ກໍານົດການປົ້ນປົ້ງກັນລຸ່ມຕິຫຼາກໃຫ້ແກ່ເຕັກ
ລັກພະຍາຍອງແນບສອນດານເບັນແນບເຈົ້າກອນແລະ ເຕັມກໍາທີ່ວິນຂ້ອງກວານ ເພື່ອໃຫ້ກອນແນບສອນດານໄກ້
ແສກງກວານກີກອຍໆຢ່າງອີສະວະ

5. ນໍາແນບສອນດານໝັ້ນຮ້າກວາໄປໃຫ້ອາຈານທີ່ມີກົມາແລະບູ້ທຽບຄຸ້ມູນໃຈຈຳຈັງຈານ 10
ທ່ານ ພິຈາລະນາກວານກົມາລຸ່ມຂອງເນື້ອຫາແລະກວານຄູກກົງຂອງສ້ານວ່ານາທີ່ໃຊ້ ແລ້ວນໍາກວາຈະ
ແກ້ໄຂປັບປຸງແນບສອນດານໃຫ້ເໜີມສົນທັກກໍານົດເນື້ອຫາແລະກວານທີ່ໃຊ້ໃນແຕ່ລະຫຼືກໍາດຳມະ

6. ນໍາແນບສອນດານໝັ້ນຮ້າກວາທີ່ແກ້ໄຂປັບປຸງແລ້ວໄປທົດລອງໃຫ້ມູ້ປູ້ປັກກອງນັກເຮັດວຽນ
ຮັນປະລົມຕິກັນນີ້ 1-6 ໃນໂຮງເຮັດວຽນລັງກົດກຽງເຫັນຫານຄວ່າມໃນໄກ້ເປັນຕົວຍ່າງປະເທດ
ຈຳຈານ 60 ຄນ ແລ້ວນໍາມາແກ້ໄຂປັບປຸງໃຫ້ເປັນແນບສອນດານໝັ້ນສົນນູ້ນັ້ນ ເພື່ອນໍາໄປໃຫ້ຈິງກັນ
ຕົວຍ່າງປະເທດຂອງການວິຈິບນີ້

ການເກີນຮວນຮວນຂໍ້ມູນ

1. ທ່ານັ້ນສ່ອງຮາຊາກາຮັດກ່ອຂອງກວານຮ່ວມມືອີການວິຈິບ ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ອໍານວຍການສ້ານັກ
ກາຮັດກົມາກຸດ ເຫັນຫານຄວ່າມໃຫ້ຂອງນັກເຮັດວຽນ ເພື່ອຂອງອຸ່ນຫຼາກໃນການເກີນຮວນຮວນຂໍ້ມູນ

2. ຂອງກວານຮ່ວມມືອ່າງຍຸ້ງຂໍ້ວ່ານີ້ກໍານົດກົມາກຸດ ອາຈານຢີໃໝ່ ຖຽບໃໝ່ແລະກຽບປະຈຳຮັນຂອງ
ໂຮງເຮັດວຽນທີ່ເປັນຕົວຍ່າງປະເທດ

3. ຄໍາເນີນການເກີນຮວນຮວນຂໍ້ມູນ 2 ວິຊີ ກົນນີ້

3.1 ບູ້ປັກກອງທີ່ມີກາຮັດກົມາກຸດປະລົມປະລົມຕິກັນ ຈຳຈານ 102 ຄນ ບູ້ວິຈິບໄປ
ສົມການນັກວຽກເທິງ

3.2 ບູ້ປັກກອງທີ່ມີກາຮັດກົມາສູງກວ່າຮະຄົມປະລົມຕິກັນເຊີ້ນໄປ ຈຳຈານ 204 ຄນ
ບູ້ວິຈິບໃຫ້ວິຊີແຈກແນບສອນດານໄປກັນນັກເຮັດວຽນ ໂກຍໄທຫີແຈງດີວັດຖຸປະສົງກົດໃນການເກີນຂໍ້ມູນແລະວິຊີ
ກາຮັດກົມາແນບສອນດານແກ້ນັກເຮັດວຽນກໍາ

ในการร่วมร่วมแบบสอบถามคืนจากผู้ปักธงชัย ปรากฏว่าได้รับคืนทั้งหมด 204 ฉบับ และจากการที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการฝ่ายนักเรียนไปให้ผู้ปักธงชัย และแบบสอบถามที่ได้จากการที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ผู้ปักธงชัยทุกคนของเท่ากัน 306 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้คำนึงถึงการทำขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยคำนึงหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาบทบาทของผู้ปักธงชัยในการปฏิสูติผู้อื่นลักษณะการป้องกันอุบัติเหตุให้แก่นักเรียนซึ่งประเมินค่า ไกวิเคราะห์ทั้งนี้

1. หาร้อยละแบบของรายการบทบาทที่ผู้ปักธงชัยใน เครย์ปิภูมิบทบาทแล้วคำนวณหาค่าร้อยละเป็นรายชื่อ

2. นำรายการบทบาทที่ผู้ปักธงชัย เกยกะทำหรือเกย์มูนิพิช ซึ่งอยู่ในรูปของมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายชื่อ โดยกำหนดค่าคะแนนไว้ดังนี้

ทำเป็นประจำ กำหนดให้ 3 คะแนน

ทำบางครั้ง กำหนดให้ 2 คะแนน

ทำนาน ๆ ครั้ง กำหนดให้ 1 คะแนน

การกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้

2.51 - 3.00 หมายความว่า ทำเป็นประจำ

1.51 - 2.50 หมายความว่า ทำบางครั้ง

1.00 - 1.50 หมายความว่า ทำนาน ๆ ครั้ง

การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ค่าเฉลี่ยหรือ } \bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือ } S.D. = \sqrt{\frac{\sum f x^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N} \right)^2}$$

(ประจำปี 2525 : 80-81)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบขนาดของผู้ประกอบการรับรู้ของคนงานในการปลูกผัสดูชนิดคำนวณป้องกันอยู่ติดเทาให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ได้เปรียบเทียบหัวใจลักษณะภาระรวมและแยกเปรียบเทียบแต่ละหมวด โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$F = \frac{MS_a}{MS_w}$$

(ประจำปี 2525 : 197)

MS_a = ค่าเฉลี่ยของผลทางกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม

เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ โดยการทดสอบค่า F ตามวิธีของทูเก้ (Tukey)

(ประจำปี 2525 : 197-198) สูตร คือ $(k, f) \sqrt{MS_w / N}$

ความแตกต่างวิกฤตของเทอเก้ $g(1 - \alpha)$

α = ระดับแห่งความมั่นใจสำคัญ

k = จำนวนกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบ

n = จำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มที่มีเท่ากัน

f = ขั้นแห่งความเป็นอิสระของ MS_w

MS_w = ความแปรปรวนคลาดเคลื่อนหรือค่าเฉลี่ยผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม

ตอนที่ 4 การศึกษาปัญหาในการปลูกฝังสุนิสัยค้านการป้องกันอุบัติเหตุในแก่นักเรียน
ขั้นประเมินศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยห้ามความถี่เป็นรายละเอียดและเสนอในรูปตารางประกอบความ
เรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย